

[Anker Jørgensen]

netop er et kompromis, men derved også et udtryk for samarbejde i Norden.

Det er blevet sagt også her i dag, at denne plan ikke indeholder meget nyt, men blot er en opsamling af allerede planlagte ting i de enkelte lande. Der er en hel del om dette, men selve det, at planen er et resultat af, at mange af de ting, der har ligget på tegnebrættet eller måske har ligget nede i skrivebordskufferne, nu er blevet taget op og sat ind i en samlet plan, er også en god ting.

Men vi socialdemokrater i Norden havde meget gerne set, at den ekstrainsats, der skal gøres i de kommende år også i nordisk regie, havde været af et større omfang. Vi er helt opmærksomme på realiteterne. De samlede ekstraudgifter ved planen udgør for Norden under ét 3,2 mia. kr. eller 800 mill. kr. pr. år. Det er selvfølgelig en del, men det er altså kun en ekstraudgift på omkring lidt under ½ promille. Her er et punkt, hvor fru Margrete Auken ikke overdrev, det ligger faktisk under ½ promille.

Til sammenligning kan jeg nævne, at de årlige ekstraudgifter på 1 pct. af bruttonationalproduktet i hele Norden ville kunne øge beskæftigelsen i Norden med omkring 75.000 personer. Det havde selvfølgelig været bedre, om det havde været en lidt større målsætning, men dels har vi jo lov til i de kommende år at arbejde for en udvidelse også af de økonomiske rammer for handlingsplanen, dels må vi jo ikke glemme, at det nordiske samarbejde kan foregå ad andre veje og sideløbende, f.eks. på det miljøpolitiske område. I den forbindelse vil jeg sige, at Nordisk Råd har vedtaget en rekommandation til Nordisk Ministerråd, som går ud på at opfordre regeringen til at fremme nordiske miljøprojekter og -investeringer.

Måske kan vi også lade os inspirere af f.eks. det arbejde, som foregår eller er under forberedelse i den såkaldte Nordisk alternativ gruppe. Vi skal i hvert fald være åbne over for de ting, der rører sig på forskellig måde.

Vor klart positive holdning til planen gælder ikke blot dens reelle indhold, men især den principielle holdning og den principielle linje, der her lægges op. Vi betragter den nordiske handlingsplan for økonomisk udvikling og fuld beskæftigelse som et første og afgørende positivt skridt i retning af øget samarbejde, et samarbejde, hvor der med en

bred vifte af initiativer – og der kan komme flere til senere – kan etableres en politik, som indeholder nye perspektiver og muligheder.

Så skal jeg tillade mig at fremsætte forslag om en motiveret dagsorden. Allerførst må jeg sige, at den dagsorden, som fru Margrete Auken har foreslået, kan vi ikke acceptere i socialdemokratiet. Ikke fordi den ikke indeholder alt det gode, vi gerne vil; den er så bred, at den desværre derigennem bliver for bred og måske næsten for intetsigende. Vi fremsætter i stedet følgende forslag om motiveret dagsorden – og jeg kan nu meddele, at det er ikke alene på socialdemokratiets vegne, det er også på de konservatives, venstres, det radikale venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis vegne.

Det lyder:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketetinget konstaterer, at det nordiske samarbejde – med vedtagelsen af den nordiske handlingsplan for økonomisk vækst og fuld beskæftigelse – vil tage et væsentligt skridt fremad, opfordrer folketetinget regeringen til at arbejde videre inden for områder, der kan bidrage til den økonomiske udvikling, til bekæmpelse af arbejdsløshed og øget indsats til fremme af en nordisk miljøpolitik.

Samtidig opfordrer folketetinget regeringen til at virke for en styrkelse af arbejdet med Norden som hjemmemarked.

Folketinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingerne.

Karen Thurøe Hansen (KF):

De nordiske lande har fælles, rige traditioner langt tilbage i historien. Ikke alt har været idyl i fortiden, men både sprogligt og kulturelt har vi haft et naturligt grundlag for et samarbejde på tværs af grænserne. Det har vel også været det bærende element for de spæde skridt, der blev taget i 1951 til oprettelse af Nordisk Råd, og Nordisk Råds etablering var en realitet i 1952. I 1953 afholdtes den første session her i København, og vi står nu over for den 33. session.